

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. septembrī

lietā T-254/03 José Manuel López Cejudo pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Piemaksa par dzīves apstākļiem — Mājvieta — Civildienesta noteikumu X Pielikuma 5. un 10. pants)

(2004/C 284/35)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-254/03 José Manuel López Cejudo, Eiropas Kopienų Komisijas ierēdnis, Brasília (Brazīlija), ko pārstāv G. Vandersanden un L. Levi, advokātes, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - J. Currall un H. Tserepa-Lacombe, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt iecelējinstiucijas 2002. gada 12. jūnija lēmumu par mājvietas piešķiršanu prasītājam un iecelējinstiucijas lēmumu par piemaksu par dzīves apstākļiem, kas tiek atspoguļots prasītāja 2002. gada jūlija [mēneša] darba algas aprēķinā, kā arī par prasību par atlīdzību par termiņa nokavēšanu un par atlīdzību par morālo kaitējumu, Pirmās instances tiesa šādā sastāvā: tiesnesis vienpersoniski - A. W. H. Meij, sekretārs I. Natsinas, administrators, 2004. gada 14. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) noraidīt prasību;
- 2) katrai pusei pati sedz savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 213, 6.9.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2004. gada 10. maijā

lietā T-391/02 Bundesverband der Nahrungsmittel – und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh pret Eiropas Savienības Parlamentu un Padomi ⁽¹⁾

(Prasība par tiesību akta atcelšanu — Regula (EK) Nr. 1774/2002 — Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam — Acīmredzama nepieņemamība)

(2004/C 284/36)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-391/03 Bundesverband der Nahrungsmittel – und Speiseresteverwertung eV, Bochum (Vācija), Josef Kloh ar dzīve-

svietu Eichenried (Vācija), ko pārstāv advokāti R. Steiling un S. Wienhues, pret Eiropas Savienības Parlamentu (pārstāvji: H. Duintjer Tebbens un U. Rosslein, kas norādīja adresi Luksemburgā) un Eiropas Savienības Padomi (pārstāvji: J.-P. Hix un F. Ruggeri Laderchi), kurus atbalsta Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis G. Braun, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību daļēji atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV L 273, 1. lpp.), Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. J. Forwood, sekretārs H. Jung, 2004. gada 10. maijā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) nav nepieciešams izskatīt un izlemt jautājumu par *Landwirtschaftskammer Vorarlberg*, kā arī *Wohlgenannt un Taferner kungu* pieteikumiem par iestāšanos lietā;
- 3) prasītāji sedz katrs savus izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies Parlamentam un Padomei;
- 4) Komisija sedz savus izdevumus;
- 5) *Landwirtschaftskammer Vorarlberg*, kā arī *Wohlgenannt un Taferner kungi*, kas iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā, sedz katrs savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 44, 22.2.2003.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva un Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva iesniedza 2004. gada 13. jūlijā

(lieta T- 287/04)

(2004/C 284/37)

(tiesvedības valoda – spāņu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 13. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko cēla Lorte, Sociedad Limitada, ar adresi Estepā (Spānija), Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, ar adresi Seviljā (Spānija), un Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva, ar adresi Haenā (Spānija), kurus pārstāv Rafael Illescas Orti, advokāts, Madrides advokātu kolēģijas loceklis.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— apmierināt prasību atcelt 2004. gada 29. aprīļa Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2004 un Nr. 865/2004 un attiecībā uz Regulu Nr.864/1998 atcelt šādus tās noteikumus:

i) 1. panta 7. punktu, kas papildina ar jaunu apakšpunktu 2003. gada 29. septembra Padomes Regulas Nr. 1782/2003 (EK) 37.panta 1. punktu,

ii) 1. panta 11. punktu, kas papildina ar jaunu apakšpunktu 2003. gada 29. septembra Padomes Regulas Nr. 1782/2003 (EK) (OV L 270, 2003. gada 21. oktobris) 44. panta 2. punktu,

iii) 1. panta 20. punktu, kas, papildinot ar jaunu 10.b nodaļu "Atbalsts olīvu audzēm" 2003. gada 29. septembra Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 270, 2003. gada 21. oktobris), to papildina ar 110.h pantu un, jo īpaši, šī 110.h panta b) apakšpunktu,

iv) pielikumu, ciktāl tas groza 2003. gada 29. septembra Padomes Regulas Nr. 1782/2003 (EK) (OV L 270, 2003. gada 21. oktobris) VI pielikumu, tā tabulai pievienojot četras jaunas rindas, un jo īpaši otro no šīm rindām, kas attiecas uz olīveļļu, ciktāl tā atsaucas uz Regulas Nr. 136/66/EEK 5. pantu – Atbalsts olīveļļas ražošanai - kas nosaka valsts garantēto apjomu Spānijai 760 027 tonnas;

— attiecībā uz Regulu Nr. 865/2004 atcelt šādus tās noteikumus:

— 22. pantu, ciktāl tas atceļ Regulas (EEK) Nr. 1639/98 5. panta 1. punktu, ciktāl tas attiecas tikai uz tā 2. un 3. punktu un tikai tiktāl, ciktāl tie veido pamatkritērijus atbalsta olīveļļas ražotāju ienākumiem noteikšanai saskaņā ar jauno shēmu, kas pamatojas uz Regulu (EK) Nr. 1782/2003.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji uzskata, ka apstrīdētās Regulas, nepārprotami atkāpdamās no Padomes 1966. gada 22. septembra vēsturiskās Regulas 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju, kopīgajā lauksaimniecības politikā ievieš jaunu atbalsta shēmu olīveļļas un galda olīvu ražotājiem, kā arī jaunu kopīgo organizāciju šo produktu tirgū. Kas attiecas uz iegājušos atbalsta ražošanai mehānismu, apstrīdētās Regulas ir izveidojušas jaunu sistēmu, kas atceļ tiešo atbalstu ražotājiem un ievieš vienreizējo maksājumu sistēmu, kas olīveļļas sektorā, sākot ar 2006. gadu, nozīmē pāreju no cenu un ražošanas atbalsta politikas uz jaunu olīveļļas ražotāju ienākumu atbalsta politiku.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāji atsaucas uz šādiem argumentiem:

— Tiesiskās paļāvības principa pārkāpums; šajā sakarā prasītāji apgalvo, ka, no vienas puses, skarto ražotāju paļāvība, ko radīja kopīgā tirgus organizācija, kas tagad ir tikusi pārveidota, ir tikusi īpaši pievilta, tā kā tie olīveļļas ražotāji, ko tā skar, ņemot vērā sektora specifiku, pieņēma investēšanas lēmumus, paredzot rentabilitāti ļoti ilgā termiņā, un, no otras puses, ka jaunā atbalsta atsaucēs gadi (no 1999./2000. līdz 2002./2003. gadam) sakrīt ar periodu, kad olīveļļas ražotājiem, kas veica stādīšanu 1998. gadā, nav bijusi vērā ņemama raža.

— Pilnvaru pārsniegšana; šajā ziņā prasītāji īpaši atsaucas uz starp Komisiju un Padomi 1998. un tad atkal 2001. gadā panākto vienošanos, ka tām jāiegūst uzticama informācija par olīveļļas sektoru kā priekšnoteikums tā reformai, kā arī par nepieciešamību ņemt vērā olīveļļas ražošanas un audzēšanas potenciāla attīstību Spānijā un Portugālē. Tomēr prasītāji apgalvo, ka, Komisija jau ir sniegusi uzticamu informāciju Starptautiskajai olīveļļas padomei, un tādējādi ne Komisijai, ne Padomei šī informācija nevarēja būt nezināma.

— Nav ievērots EKL 253. pantā noteiktais pamatošanas pienākums.

— Kopienas ražotāju nediskriminācijas principa pārkāpums EKL 12. panta 1. daļas nozīmē.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko Abdelghani Selmani iesniedza 2004. gada 7. jūlijā

(lieta T-299/04)

(2004/C 284/38)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 7. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Abdelghani Selmani, Dublina, Īrija, kuru pārstāv C. Ó. Briana, solicitor.